ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
КАФЕДРА ТЕОРІЇ, ІСТОРІЇ ПРАВА І ДЕРЖАВИ
ТА КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА

Збірник матеріалів

«ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ НАУКОВО- ПРАВОВИХ ЧИТАНЬ»

пам'яті
доктора юридичних наук, професора,
заслуженого юриста України,
член-кореспондента Національної академії
правових наук України

Ніни Романівни Нижник

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
КАФЕДРА ТЕОРІЇ, ІСТОРІЇ ПРАВА І ДЕРЖАВИ
ТА КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
«ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ НАУКОВО-ПРАВОВИХ ЧИТАНЬ»

пам'яті
доктора юридичних наук, професора,
Заслуженого юриста України,
член-кореспондента Національної академії
правових наук України
НІНИ РОМАНІВНИ НИЖНИК

3 жовтня 2018 року
місто Ірпінь

УДК 34(477)(06)
Д 76

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шевченко Анатолій Євгенійович – доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, завідувач кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України
Калганова Олена Анатоліївна – кандидат юридичних наук, доцент, професор, кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України
Вітюк Дарія Любомирівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України
Супрун Тетяна Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України

Рекомендовано до друку Вченою Радою ННІ права Університету державної фіскальної служби України (протокол № 2 від 23.10.2018 р.)

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв підприємств, установ, організацій та іншої інформації несуть автори матеріалів. Переклади і передруки дозволяються лише за згодою авторів.

Д 76 «II Всеукраїнські правові наукові читання» пам'яті доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України, член-кореспондента Національної академії правових наук України Ніни Романівни Нижник: збірник матеріалів / за заг.ред. А.Є. Шевченка. – Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2018. – 180 с.

ISBN 978-617-7710-77-5

Збірник «Всеукраїнських правових наукових читань» містить спогади колег, друзів, учнів та послідовників д.ю.н., професора Н.Р. Нижник, а також матеріали наукових досліджень працівників науково-дослідних установ, професорсько-викладацького складу, здобувачів вищої освіти з наукової проблематики, якою займалась Н.Р. Нижник: у сфері державного будівництва, публічного управління, конституційного права, адміністративного права та публічної служби, що знайшли актуалізацію та розвиток у вітчизняній правовій науці, зокрема, завдячуючи численним науковим працям її вдячних учнів і послідовників.

УДК 34(477)(06)

© Університет ДФСУ, 2018
© ТОВ «ТВОРИ», 2018

ISBN 978-617-7710-77-5

ЗМІСТ

БІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ.....7
СЛОВА ШАНИ І ПАМЯТІ ВІД КЕРІВНИЦТВА ТА ПОЧЕСНИХ ГОСТЕЙ УНІВЕРСИТЕТУ ДФС УКРАЇНИ.....11
Андрійко Ольга Федорівна,
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ.....16
Антошкіна Валерія Костянтинівна,
СУБ'ЄКТИ ТЛУМАЧЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ.....19
Берестень Артем Валерійович,
ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ З ПРАВ ЛЮДИНИ: «ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ».....23
Богатирьов Іван Григорович,
ПРОБЛЕМА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ ГІБРІДНОЇ ВІЙНИ.....26
Боднарчук Олег Григорович,
Боднарчук Оксана Іванівна,
ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ РОБОТИ У ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ЯК УЧАСНИКІВ ГОСПОДАРСЬКО-ІННОВАЦІЙНИХ ВІДНОСИН 28
Бригінець Олександр Олексійович,
БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА КАТЕГОРІЯ ЇЇ РОЗВИТКУ..32
Вітюк Дарія Любомирівна,
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУДОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.....35
Глух Марина Василівна,
ПРОЦЕСУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ: КОМПАРАТИВІСТСЬКИЙ АНАЛІЗ.....37
Гончарук Наталія Трохимівна,
ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ (СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ НИЖНИК НІНИ РОМАНІВНИ, ДОКТОРА ЮРИДИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРА, ЗАСЛУЖЕНОГО ЮРИСТА УКРАЇНИ, ЧЛЕН-КОРЕСПОНДЕНТА НАПРН УКРАЇНИ, УЧИТЕЛЯ, НАУКОВЦЯ, ТАЛАНОВИТОГО ВЧЕНОГО-ПРАКТИКА, ДРУГА І ЧУДОВОЇ ЛЮДИНИ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ) 42
Дідківська Галина Василівна,
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СПІВПРАЦІ ДЕРЖАВ У ЗАПОБІГАННІ МІЖНАРОДНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ.....46
Долгополов Анатолій Миколайович,
ФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ.....49
Ісаєва Наталія Карлівна,
МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....52

Савков Анатолій Петрович,
Пашко Людмила Андріївна,
НАУКОВЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ АБО НАУКОВЕ ЛІДЕРСТВО НІНИ РОМАНІВНИ НИЖНИК……108
Стародуб Дмитро Миколайович,
ЩОДО ПИТАННЯ ІНФЛЯЦІЇ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА……..110
Старостюк Алла Вікторівна,
СИНТЕЗ ЗДОБУТКІВ СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ ПРАВОРОЗУМІННЯ ЯК СКЛАДОВА ПРАВОВОГО ПРОГРЕСУ……..113
Супрун Тетяна Миколаївна,
КОРУПЦІЯ, ЯК НЕГАТИВНЕ ЯВИЩЕ ДЕРЖАВИ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ……...116
Тернущак Михайло Михайлович,
ПОЗИТИВИ ЗАКОНОПРОЕКТУ «ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ»……121
Топчій Василь Васильович,
СТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ЄС У ЗАПОБІГАННІ КОРУПЦІЇ……124
Топчій Оксана Василівна,
СУЧАСНІ ЗАГРОЗИ ІНФОРМАЦІЙНОГО КІБЕРПРОСТОРУ ДЛЯ НЕПОВНОЛІТНІХ……..128
Харко Дмитро Михайлович,
ПРОЦЕДУРНІ ПОРУШЕННЯ У ПРИЗНАЧЕННІ ТА ПРОВЕДЕННІ ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ ПЕРЕВІРКИ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ……..……132
Цимбал Тетяна Яківна,
АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ В ХХ – НА ПОЧ. ХХІ СТ. (ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ)……..……..…135
Цимбалюк Анатолій Володимирович,
ПИТАННЯ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ПОДАТКОВИХ ВІДНОСИН У СУСПІЛЬСТВІ……..……..138
Чеховська Ірина Василівна,
ФАКТОРИ ВІДТВОРЕННЯ ТІНЬОВИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ……140
Шевченко Анатолій Євгенійович,
ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗПЕКИ І РОЗВИТКУ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ НАПОЧАТКУ ХХ СТ. …..144
Шевченко Дмитро Анатолійович,
РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ СРСР (УРСР) НА ПЕРЕДОДНІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ……149

ТРИБУНА МОЛОДОГО НАУКОВЦЯ
Биба Юрій Володимирович,
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРОБЛЕМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ (1970-2004 рр.)……..…..153

Господаренко В.М.,
РОЗВИТОК КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ США XIX-XX СТОЛІТТЯ…..…157
Жерж Людмила Анатоліївна,
Розмаїта Вікторія Володимирівна,
ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗА ВЧИНЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ……...160
Кузнєцова Каріна Вікторівна,
ВПЛИВ МЕДІА ВІРУСІВ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ……..……...…163
Мандрика Ірина Валеріївна,
КІБЕРВІЙНА АБО ІНФОРМАЦІЯ ЯК ЗБРОЯ……165
Науменко Олена Петрівна,
ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ НЕУРЯДОВИХ ПРАВОЗАХИСНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ……..……167
Песоцька Юлія Валентинівна,
ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ПРОТИДІЯ ФЕЙКОВІЙ ІНФОРМАЦІЇ……....170
Сагайдачна Ірина Андріївна,
ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ РЕКЛАМИ В УКРАЇНІ…..……172
Юрченко Вікторія Сергіївна,
СУЧАСНИЙ СТАН ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ……175

Western Society. N.Y.: Oxford University Press, 1995. 448 p.
7. Кризис пенитенциарной системы США: в американских тюрьмах отбывают наказание 25% заключённых планеты. – 18.12.2013. URL: https://russian.rt. com/article/19859.
8. Criminal Law of the United States. URL: http://en.academic.ru/dic.nsf/enwiki/11588583\.
9. Бурстин Д. Американцы: демократический опыт.[пер. с англ. под общ. ред. и с коммент. В. Т. Олейника]. Москва: Прогресс-Литера, 1993. 832 с.
10. Wayne R.L.F. Handbook on Criminal Law. N.Y.: West Group, 1986. 918 p.

Жерж Людмила Анатоліївна,
аспірант кафедри кримінального права та кримінології
Університету державної фіскальної служби України
Розмаїта Вікторія Володимирівна,
студентка групи ПМКПз-17-1
Університету державної фіскальної служби України

ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗА ВЧИНЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ

Медична сфера в Україні на сьогоднішній день характеризується стрімким розвитком та інтенсивним впровадженням новітніх реформ, що спрямовується на досягнення цілковитого покращення якості медичних послуг та підвищення рівня здоров'я населення нашої держави. Не дивлячись на кроки парламенту удосконалити правову базу урегулювання суспільних відносин у медичній сфері, досі статистика показує, що багато питань цієї галузі є на даний момент не урегульованими, особливо, якщо це стосується моменту юридичної відповідальності медичних працівників.

Юридична відповідальність медичного працівника за професійне правопорушення - це застосування до особи, яка вчинила правопорушення при виконанні професійних обов'язків у сфері медичної діяльності, заходів державного примусу, передбачених правовими нормами, які супроводжуються необхідністю для винного зазнати певних втрат особистого, організаційного або майнового характеру. У юридичній літературі виділяють наступні види відповідальності лікарів за вчинені правопорушення:

1) кримінальна;
2) цивільна (майнова);
3) адміністративна;
4) дисциплінарна.

У рамках аналізу питань кримінальної відповідальності медичних працівників важливо говорити саме про професійні злочини, тобто такі, які мають яскраво виражений професійний аспект. Під професійним медичним злочином слід розуміти умисне або необережне діяння, вчинене медичним

працівником при виконанні професійних обов'язків, заборонене кримінальним законом під загрозою покарання.

Свою наукову точку зору про кримінальну відповідальність медичних працівників за вчинення професійних злочинів у своїх роботах висвітлювали такі науковці, як І. М. Авдєєв, В. В. Балабко, Р. В. Вереша, В. О. Глушков, Н. Е. Крилова, Н. В. Мірошниченко, С. Г. Стеценко, Г. В. Чеботарьова.

У законодавстві не закріплено поняття «медичний злочин», воно випливає уже відповідно до спеціального суб'єкта злочину, якщо він є медичним працівником. На основі проаналізованих статей чинного Кримінального кодексу України (далі – ККУ) до злочинів, вчинених у медичній сфері можна віднести – неналежне виконання професійних обов'язків, що спричинило зараження особи вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби (ст. 131 ККУ); розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби (ст. 132 ККУ); незаконне проведення аборту (ст. 134 ККУ); незаконна лікувальна діяльність (ст. 138 ККУ); ненадання допомоги хворому медичним працівником (ст. 139 ККУ); неналежне виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником (ст. 140 ККУ); порушення прав пацієнта (ст. 141 ККУ); незаконне проведення дослідів над людиною (ст. 142 ККУ); порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини (ст. 143 ККУ); насильницьке донорство (ст. 144 ККУ); незаконне розголошення лікарської таємниці (ст. 145 ККУ).

Питання кримінальної відповідальності медичних працівників є особливо дискусійним , адже:

1) по-перше, дуже складно зібрати доказову базу по таким кримінальним правопорушенням, тому що іноді визначення необхідності того чи іншого доказу потребує спеціальних медичних знань, якими, зрозуміло, не наділений працівник правоохоронних органів, тому зменшується ймовірність того, що доказ буде помічений і зафіксований;

2) по-друге, оскільки такі злочини характеризуються високим рівнем латентності та низьким ступенем розкриття, то спеціальні практики щодо розслідування таких злочинів не є досконалими, і потребують доопрацювання, або ж взагалі відсутні;

3) по-третє, наявність професійної корпоративної етики серед лікарів іноді також перешкоджає розслідуванню, адже по таким правилам часто медичні працівники приховують кримінальні дії своїх колег (так, не можуть бути допитані як свідки медичні працівники та інші особи, яким у зв'язку з виконанням професійних або службових обов'язків стало відомо про хворобу, медичне обстеження, огляд та їх результати, інтимну й сімейну сторони життя особи – про відомості, які становлять лікарську таємницю (п. 4 ч. 2 ст. 65 КПК).

Основною ознакою кримінального злочину є негативний вплив на здоров'я чи життя людини, що спричинив:

– довготривале та болісне лікування;
– розвиток важко виліковних (невиліковних) хвороб;
– значне зниження працездатності чи розвиток стійкої інвалідності; смерть пацієнта.

Головною складовою кримінального злочину є вина суб'єкта злочину, яким виступає медичний чи фармацевтичний працівник, проти об'єкта злочину (в нашому випадку – це життя та здоров'я людини). Вина може виступати у формі умислу (прямого або непрямого) та необережності (злочинна самовпевненість і злочинна недбалість). Прикладом непрямого умислу, який тягне за собою настання кримінальної відповідальності для медпрацівників можна вважати ситуацію, коли лікар порушив стандарт обстеження хворого (дані лабораторного та додаткових методів обстеження), що призвело до помилки в діагностиці. Прикладом злочинної недбалості може стати призначення лікарем медичного препарату (без докладного опитування хворого стосовно алергії на медикаменти), який спричинив розвиток анафілактичного шоку та смерті хворого.

Кримінальним законодавством передбачені ситуації, за яких виключена кримінальна відповідальність медичних працівників. Це можливо у випадку, якщо ризик, до якого вдався медичний працівник в процесі своєї професійної діяльності, був виправданий (так званий, виправданий ризик). Дію чи бездіяльність медичного працівника не класифікують як злочин за дотримання умов: мету, яка стояла перед медичним працівником за певних конкретних обставин, не можливо було досягти без певного ризику; особа, яка вчинила певну дію (бездіяльність), вжила усіх заходів, щоб цей ризик мінімізувати та відвернути шкоду правоохоронним інтересам. Стаття 42 Основ законодавства про охорону здоров'я допускає здійснення медичного втручання, що пов'язане з ризиком для здоров'я пацієнта, у виняткових випадках і лише за крайньої потреби. Прогнозована шкода від проведення діагностичних та лікувальних процедур при цьому має бути нижчою, ніж можливі негативні наслідки для здоров'я пацієнта, що можуть виникнути в разі відмови від медичних маніпуляцій. Усунення ж небезпеки для здоров'я пацієнта від основного захворювання іншими методами неможливе.

Кримінальна відповідальність медичних працівників настає лише після встановлення факту злочину в судовому порядку. ККУ передбачає за подібні злочини застосування санкцій у вигляді штрафів, виправних робіт, обмеження (позбавлення) волі чи заборони займатись певними видами діяльності протягом встановленого судом терміну.

Реформування сфери правового регулювання кримінальної відповідальності за злочини у медичній сфері науковці пропонують почати саме з виокремлення в Особливій частині ККУ самостійного розділу II-I «Злочини у сфері медичного обслуговування, що ставлять у небезпеку життя і здоров'я людини» [2, с. 558]. Дана ініціатива обґрунтовується тим, що ці злочини об'єднує не лише спільний суб'єкт злочину – медичний працівник, але і спільний видовий об'єкт, що характеризується забезпеченням охорони

життя і здоров'я особи у зв'язку з наданням медичної допомоги. Дані злочини об'єднує також те, що потерпілим завжди є особа – пацієнт.

Як свідчить зміст чинного законодавства, кримінальна відповідальність медичних працівників за вчинення професійних злочинів віднайшла своє нормативне закріплення. Разом з тим, відповідно до Листа Міністерства юстиції України від 20.06.2011 «Відповідальність медичних працівників» на практиці існують проблеми недостатньої поінформованості про кримінальну відповідальність керівників закладів охорони здоров'я». З огляду на таку ситуацію, на наш погляд, необхідно розробити дієву методологію інформування медичних працівників про діяння, які підпадають під кримінально-правову заборону а також покарання, які встановлені за них.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – С. 131.
2. Чеботарьова Г. В. Поняття та види злочинів у сфері медичної діяльності / Г. В. Чеботарьова // Теоретичні та прикладні проблеми кримінального права України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Луганськ, 20-21 травня 2011 р. // редкол.: Г. Є. Болдарь, А. О. Данилевський, О. О. Дудоров та ін.; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2011. – С. 557-562.
3. Балабко В. В. Кримінальна відповідальність медичних працівників за злочини проти життя та здоров'я особи: проблемні аспекти / В. В. Балабко // Вісник Запорізького юридичного інституту. – 2009. – №2. – С. 164-170.

Кузнєцова Каріна Вікторівна,
студентка 3 курсу групи ПБК-16-8
ННІ права Університету ДФС України
Науковий керівник:
Литвин Наталія Анатоліївна
кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник,
професор кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки
Університету державної фіскальної служби України

ВПЛИВ МЕДІА ВІРУСІВ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ

Стрімкий розвиток поширення інформації через інтернет джерела набуває все більшого впливу на суспільство, а отже й окрім позитивних наслідків створює загрози для національної безпеки. Інтернет надає широкі можливості для формування громадської думки, обговорення політичних, економічних і військових змін, впливу на інформаційні ресурси противника і поширення спеціально підготовленої неправдивої інформації (дезінформації).

Якщо Інтернет є вільним й майже не контрольованим медіапростором, то телебачення підлягає жорсткішій цензурі та обмеженням.

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
«ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ НАУКОВО-ПРАВОВИХ ЧИТАНЬ»
пам'яті
доктора юридичних наук, професора,
Заслуженого юриста України,
член-кореспондента Національної академії
правових наук України
НІНИ РОМАНІВНИ НИЖНИК

Підписано до друку 10.12.2018.
Формат 60х84/8. Папір офсетний.
Друк цифровий.
Друк. арк. 22,50. Умов. друк. арк. 20,93.
Обл.-вид. арк. 11,72.
Наклад 60 прим. Зам. № 9542/1.

Віддруковано з оригіналів замовника.
ФОП Корзун Д.Ю.

Видавець ТОВ «ТВОРИ».
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК № 6188 від 18.05.2018 р.
21027, а/с 8825, м. Вінниця, вул. Келецька, 51а.
Тел.: (0432) 603-000,
(096) 97-30-934, (093) 89-13-852.
e-mail: tvoru@tvoru.com.ua
http://www.tvoru.com.ua